

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 393/2025-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Košice v konaniach vedených pod sp. zn. 68C/41/2024, 38Cos/1/2025 a Spr/7/2025 a uzneseniam Mestského súdu Košice sp. zn. 38Cos/1/2025 z 13. februára 2025, 3. apríla 2025, 30. apríla 2025 a 13. mája 2025 a postupu Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. Spr/33/2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 28. mája 2025 sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia práv zaručených čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 19 ods. 2, čl. 22, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 39 ods. 6, čl. 40, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv zaručených čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1, čl. 10 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv zaručených čl. 5 ods. 1, 2 a 3, čl. 6, čl. 13, čl. 21 a čl. 22 Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotných postihnutím (ďalej len „dohovor OSN“) postupom mestského súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami označenými v záhlaví tohto uznesenia, ako aj postupom krajského súdu v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje obnovenie stavu pred porušením označených práv, a to prikázaním rozhodovať v konaní vedenom mestským súdom pod sp. zn. 68C/41/2024 zákonnou sudkyňou JUDr. Darinou Dobošovou bez zbytočných prietahov, a súčasne navrhuje zrušenie napadnutých uznesení mestského súdu, priznanie finančného

zadost' ucinenia v sume 15 000 eur, ako aj náhradu trov konania. Súčasne požaduje ustanovenie právneho zástupcu v konaní o ústavnej s'ťažnosti.

2. Z ústavnej s'ťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že s'ťažovateľka doručila mestskému súdu 18. decembra 2024 žalobu o náhradu škody z titulu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorá smerovala proti Gymnáziu, [REDACTED], a proti [REDACTED] a [REDACTED]. Vec s'ťažovateľky bola zapísaná pod sp. zn. 68C/41/2024 a bola pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Darine Dobošovej.

3. Na základe pokynu podpredsedníčky mestského súdu zo 7. januára 2025 bola vec s'ťažovateľky 8. januára 2025 podľa čl. 2 ods. 17 Rozvrhu práce Mestského súdu Košice na rok 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) zapísaná do registra „Cos“ s odôvodnením, že predmetom konania je spor o ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov, príloha 1, časť II, písm. A, bod 2). Veci bola pridelená sp. zn. 38Cos/1/2025 a náhodným výberom bola pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Jarmile Centkovej.

4. V s'ťažnosti z 15. januára 2025 podanej podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) s'ťažovateľka namietla procesný postup spočívajúci podľa nej v nesprávnom prevedení jej veci do súdneho registra Cos, ako aj zbytočné priťahy v konaní o jej žalobe.

5. V prípise mestského súdu sp. zn. Spr/7/2025 z 13. februára 2025 bolo konštatované, že doterajšia dĺžka napadnutého konania predstavujúca necelé dva mesiace nesignalizuje nečinnosť či neefektívnosť v relevantnej intenzite. Námiety týkajúce sa nesprávneho procesného postupu a súvisiace so zápisom veci do súdneho registra Cos boli vyhodnotené ako neprípustné, keďže v rámci konania o s'ťažnosti predsedovi všeobecného súdu nepatrí právomoc posudzovať procesný postup vo veci konajúceho súdu.

6. Prípisom krajského súdu sp. zn. Spr/33/2025 z 24. marca 2025 bola žiadosť s'ťažovateľky o prešetrovanie správnosti vybavenia s'ťažnosti predsedom mestského súdu v konaní sp. zn. Spr/7/2025 posúdená ako nedôvodná a zároveň aj neprípustná.

7. Napadnutým uznesením mestského súdu z 13. februára 2025 bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti podanej s'ťažovateľkou 5. februára 2025 proti vyššej súdnej úradníčke JUDr. Andrei Morochovičovej tak, že táto nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej mestským súdom pod sp. zn. 38Cos/1/2025 pre nesplnenie podmienok na vylúčenie, keďže sa nepreukázal žiadny pomer k sporu, stranám sporu alebo ich zástupcom.

8. Napadnutým uznesením z 3. apríla 2025 mestský súd vyzval žalovaných 1 až 3 *inter alia* na vyjadrenie sa k žalobe, ako aj k tomu, či súhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

9. Napadnutým uznesením z 30. apríla 2025 bola na žiadosť žalovaného 1 predĺžená lehota na vyjadrenie sa k žalobe do 22. mája 2025 z dôvodu rozsiahlosti žaloby a jej príloh.

10. Napadnutým uznesením mestského súdu z 13. mája 2025 bola na žiadosť žalovaných 2 a 3 predĺžená lehota na vyjadrenie sa k žalobe do 6. júna 2025 z dôvodu rozsiahlosti žaloby a jej príloh.

II. Argumentácia sťažovateľky

11. Sťažovateľka zdôrazňuje, že došlo k odňatiu zákonnej sudkyne v jej veci, pričom nová sudkyňa JUDr. Jarmila Centková nezákonným spôsobom preferuje žalovaných. Týmto spôsobom je narušená nezávislosť a nestrannosť rozhodovania v jej veci a vykonaný zásah do základného práva na zákonného sudcu a zároveň vznikajú zbytočné prietahy. Námietky týkajúce sa základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi mali byť z vecného hľadiska preskúmané v rámci konania o sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch (zásady dôstojnosti súdneho konania) a nemali byť odmietnuté ako neprípustné.

12. K porušeniu základných práv vo vzťahu k sťažovateľke došlo aj z dôvodu jej zdravotného postihnutia, o ktorom vo veci konajúce súdy majú vedomosť.

13. Sťažovateľka dôvodí, že všetky prílohy, ktoré patrili k žalobe podanej 18. decembra 2024, boli nahraté do iného súdneho spisu. Keďže ich obsahom boli aj citlivé osobné údaje sťažovateľky došlo k zásahu do jej práv, čo namietala v sťažnosti adresovanej predsedovi mestského súdu, ktorý námietky vyhodnotil ako nedôvodné.

14. Podľa sťažovateľky boli jej sťažnosť a žiadosť o prešetrenie postupu pri vybavovaní sťažnosti nadriadeným súdom vybavené rýdzo formálne, a nie materiálne.

15. Vo vzťahu k napadnutým uzneseniam mestského súdu, ktorými bola žalovaným predĺžená lehota na vyjadrenie sa k žalobe, sťažovateľka namieta nemožnosť ich napadnúť opravným prostriedkom, pričom atakuje aj nedostatok ich odôvodnenia.

16. V súvislosti s rozhodnutím o nevyhlúčení vyššej súdnej úradníčky dôvodí, že je sporovou stranou v troch súdnych konaniach, pričom vo všetkých týchto konaniach koná totožná vyššia súdna úradníčka, čo odôvodňuje jej zaujatosť.

17. K námietke zbytočných prietahov sťažovateľka uvádza, že celková dĺžka napadnutého konania vedeného mestským súdom výrazne vybočila z rámca požiadavky dosiahnutia konečného rozhodnutia v primeranej lehote. K ujme na zdraví sťažovateľky došlo postupom vo veci konajúcich súdov.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

18. Podstatou ústavnej sťažnosti je námetka ústavnej neudržateľnosti postupu všeobecných súdov v konaniach o sťažnosti a prešetrení vybavenia sťažnosti nadriadeným súdom podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch. Vo vzťahu k napadnutým uzneseniam mestského súdu sťažovateľka napáda nedostatočnosť odôvodnenia, ako aj nemožnosť napadnutia opravným prostriedkom. Namieta rovnako aj existenciu zbytočných prietahov vo veci ňou podanej žaloby.

19. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom

súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

20. Keďže sťažovateľka nie je zastúpená advokátom (§ 34 ods. 1 a § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a o jeho ustanovenie zároveň požiadala, ústavný súd pred tým, ako sa začal zaoberať podstatou ústavnej sťažnosti, skúmal, do akej miery nedostatok právneho zastúpenia bráni jej kvázimeritórnemu prejednaniu. Berúc do úvahy skutočnosť, že ústavná sťažnosť obsahuje, odhliadnuc od nedostatku právneho zastúpenia, všeobecné, ako aj osobitné náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde, ústavný súd uplatnením materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou jeho rozhodovacej činnosti (k tomu pozri aj II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, pristúpil k jej predbežnému posúdeniu (m. m. I. ÚS 193/2024).

III.1. K namietanému porušeniu práv zaručených ústavou, dohovorom a dohovorom OSN postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Spr/7/2025 a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Spr/33/2025:

21. V posudzovanom prípade sťažovateľka namieta postup administratívneho charakteru upravený zákonom o súdech, v rámci ktorého sa nerozhoduje bezprostredne o právach, resp. povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, a preto táto špecifická oblasť nespadá podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu pod garancie základných práv, ktorým poskytuje ochranu ústavný súd (pozri tiež IV. ÚS 210/2011, IV. ÚS 469/2012, II. ÚS 199/2017, IV. ÚS 541/2012, I. ÚS 84/2019, IV. ÚS 20/2022, I. ÚS 18/2023).

22. Keďže postup všeobecných súdov podľa zákona o súdech nemožno považovať *ratione materiae* za súčasť práv zaručených ústavou, dohovorom či dohovorom OSN, uvedené skutočnosti súčasne vylučujú existenciu takej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom mestského súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach a namietaným porušením práv zaručených ústavou, dohovorom a dohovorom OSN, ktorá by zakladala relevantný dôvod na vyslovenie ich porušenia po prípadnom prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, čo zakladá dôvod na odmietnutie relevantnej časti ústavnej sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv zaručených ústavou, dohovorom a dohovorom OSN postupom mestského súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 68C/41/2024 a sp. zn. 38Cos/1/2025:

23. Vo vzťahu k označeným konaniam sa podstatná námietka sťažovateľky izoluje na nesprávnosť postupu mestského súdu pri pridelovaní vecí, resp. preradení vecí do príslušného súdneho registra, v súvislosti s čím došlo k zmene zákonného sudcu (body 2 a 3 tohto uznesenia).

24. Zo zistení ústavného súdu vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k záveru o tom, že časť ústavnej sťažnosti vo veci namietaného porušenia práv pri preradení vecí do iného súdneho registra je oneskorená.

25. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany

základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, I. ÚS 1/2019), a preto jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014, IV. ÚS 231/2020).

26. Podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

27. Sťažovateľka atakuje postup mestského súdu spočívajúci podľa jej názoru v nesprávnom prevedení veci do súdneho registra Cos a pridelení veci novému zákonnému sudcovi, ku ktorému došlo 8. januára 2025, a to na pokyn podpredsedníčky mestského súdu (bod 3 tohto uznesenia). Sťažovateľke skutočnosti prevedenia veci do iného súdneho registra a pridelenia novému zákonnému sudcovi, ktoré napáda touto časťou ústavnej sťažnosti, boli známe najneskôr 15. januára 2025, keď ich namietla v rámci nesprávneho procesného postupu mestského súdu v sťažnosti podľa zákona o súdoch (bod 4 tohto uznesenia). Dátum 15. január 2025 je zároveň rozhodným pre posúdenie začiatku plynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti. Ústavná sťažnosť bola ústavnému súde doručená až 28. mája 2025, t. j. zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty od upovedomenia o zásahu do jej práv, t. j. od momentu, keď sa najneskôr mohla o skutočnosti prevedenia veci do iného súdneho registra a pridelenia veci novému zákonnému sudcovi dozvedieť, čo zakladá dôvod na odmietnutie časti ústavnej sťažnosti z dôvodu oneskorenosti podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

28. Skutočnosti známe ústavnému súde z ústavnej sťažnosti a jej príloh sú podľa ústavného súdu už *prima facie* dostatočným podkladom na prijatie záveru o tom, že aj v prípade, ak by ústavná sťažnosť v relevantnej časti bola podaná včas, argumentácia sťažovateľky je nedôvodná.

29. Zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „*ad hoc*“. Rozhodovanie veci zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (m. m. II. ÚS 893/2014).

30. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že čl. 2 ods. 17 rozvrhu práce platného a účinného k 7. januáru 2025 (vydanie pokynu podpredsedníčky mestského súdu) zakotvil možnosť prevedenia vecí zapísanej do nesprávneho registra na základe pokynu predsedu súdu do správne určeného súdneho registra s novou spisovou značkou v časovom horizonte najneskôr do 30 dní odo dňa zapísania veci do pôvodného súdneho registra. Podľa skutočností, ako vyplývajú z časti I tohto uznesenia, boli tieto podmienky na preradenie veci do správne určeného súdneho registra splnené. Po preradení veci do iného súdneho registra na podklade ustanovení vyhlášky bola vec sťažovateľky pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky náhodným výberom pridelená novému zákonnému sudcovi vykonávajúcemu svoju funkciu vo veciach patriacich do určeného súdneho registra, čo vylučuje

možnosť záveru o tom, že pri pridelovaní veci došlo k svojvoľnému či účelovému zásahu nemajúcemu svoj podklad v podzákonnej právnej úprave či rozvrhu práce. Zo všetkých uvedených dôvodov vecné posúdenie námietky sťažovateľky vedie k záveru o jej nedôvodnosti.

III.3. K namietanému porušeniu práv zaručených ústavou, dohovorom a dohovorom OSN napadnutými uzneseniami mestského súdu:

31. Sťažovateľka atakuje napadnuté procesné rozhodnutia mestského súdu, ktorými boli žalovaní vyzvaní na vyjadrenie k žalobe, resp. ktorými došlo k predĺženiu lehoty na vyjadrenie, ako aj rozhodnutie o nevyklúčení vyššej súdnej úradníčky predovšetkým z pohľadu nemožnosti napadnutých riadnym opravným prostriedkom, čo podľa jej názoru odôvodňuje zásah do práva na účinný opravný prostriedok. Námietku sťažovateľky je potrebné bez potreby hlbšej analýzy argumentácie odmietnuť.

32. Zákonná právna úprava civilného sporového konania v § 357 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) *expressis verbis* vypočítava uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. Už vymedzené touto ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutia k nim nepatria. Uvedená skutočnosť preto rezultuje v záver o tom, že mestský súd poskytol v súvislosti s namietaným porušením práv na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie ochranu v medziach zákona, ktorý základné právo na súdnu ochranu vykonáva (čl. 51 ods. 1 ústavy), pričom tieto medze rešpektoval, a preto mu z ústavnoprávneho hľadiska nemožno pri nepripustení možnosti podať proti napadnutým uzneseniam odvolanie nič vytknúť.

33. Vychádzajúc aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Le Compte, Van Leuven a De Meyere proti Belgicku z 23. 6. 1981, Adolf proti Rakúsku z 26. 3. 1982, Feldbrugge proti Holandsku z 29. 5. 1986), dvojinštančnosť nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania (sporového či mimosporového).

34. Ústavný súd už v kontexte jednoinštančnosti v civilnom sporovom konaní, o ktoré ide aj v tu prejednávanej veci, konštatoval, že požiadavkám spravodlivého procesu vyhovuje aj konanie vykonané pred súdom iba v jednej inštancii (IV. ÚS 208/2018). Zobral pritom do úvahy charakter procesného rozhodnutia, pri ktorom sa uplatnenie opravného prostriedku vylučuje, ako aj účel, ktorý sa takýmto rozhodnutím sleduje. V konkrétnych okolnostiach veci sú napadnuté rozhodnutia rýdzo procesného charakteru bez toho, aby priamo súviseli s meritórnym posúdením veci. Okrem toho výzvami na vyjadrenie, resp. súhlasom s predĺžením lehoty na vyjadrenie sa v konkrétnych okolnostiach veci realizuje právo žalovaných prezentovať svoju argumentáciu v konaní, uplatnenie požiadavky dvojinštančnosti by nepochybne nekorešpondovalo s požiadavkou zachovania princípu kontradiktórnosti a rovnosti zbraní sporových strán, ktorá ovláda civilné sporové konanie a ktorá sa rovnocenne uplatňuje vo vzťahu k žalobcovi (sťažovateľka), ako aj žalovaným.

35. Pokiaľ sťažovateľka vznáša námietky nedostatočnosti odôvodnenia napadnutých uznesení, ústavný súd s poukazom na § 236 CSP uvádza, že uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania všeobecných súdov. I ono však musí obsahovať aspoň stručné odôvodnenie. Stručná forma odôvodnenia predstavuje predovšetkým objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Rozumné a preskúmateľné odôvodnenie výroku uznesenia predstavuje základné formulačné pravidlo, kde z osobitostí konkrétneho prípadu budú vyplývať osobitosti odôvodnenia

v intenciách právneho posúdenia, t. j. prečo súd na konkrétne skutkové okolnosti aplikoval, resp. zvolil tento procesný postup a rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate uznesenia (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. *Civilný sporový poriadok. Komentár*. Praha : C. H. Beck, 2016. s. 861.).

36. Posúdením dôvodov napadnutých uznesení mestského súdu, ako sú popísané v časti I tohto uznesenia (body 7 až 10 tohto uznesenia), ústavný súd konštatuje, že tieto obsahujú síce stručné, ale výstižné objasnenie skutočností, pre ktoré boli uznesenia prijaté, postačujúce na prijatie záveru, že odôvodnenie procesných rozhodnutí je preskúmateľné, a tým aj ústavne udržateľné.

37. Ani argumentácia atakujúca napadnuté uznesenia mestského súdu preto nie je dôvodná. Uvedená skutočnosť súčasne vylučuje existenciu takej príčinnej súvislosti medzi napadnutými uzneseniami mestského súdu a namietaným porušením práv zaručených ústavou, dohovorom a dohovorom OSN, ktorá by zakladala relevantný dôvod na vyslovenie ich porušenia po prípadnom prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, čo zakladá dôvod na odmietnutie relevantnej časti ústavnej sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.4. K námietke existencie zbytočných prietáhov v konaní vedenom mestským súdom pod sp. zn. 38Cos/1/2025 (pôvodne konanie vedené pod sp. zn. 68C/41/2024):

38. Súčasťou už stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, podľa ktorého zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, I. ÚS 455/2014, IV. ÚS 201/2018, IV. ÚS 172/2020).

39. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje tiež na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. IV. ÚS 120/2018, IV. ÚS 276/2020).

40. Zo skutočností uvádzaných v časti I tohto uznesenia *prima facie* vyplýva, že v sťažovateľkinej veci o takýto prípad ide. Keďže žalobu sťažovateľka podala mestskému súdu v decembri 2024, doba šiestich mesiacov, počas ktorých sa vec nachádza na mestskom súde, nedovoľuje posúdiť postup mestského súdu ako taký, ktorý by dosahoval intenzitu odôvodňujúcu záver o porušení práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, čo zakladá dôvod na odmietnutie relevantnej časti ústavnej sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.5. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

41. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ústavný súd konštatuje, že takýmto žiadostiam vyhovie v prípade súčasného (kumulatívneho) splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde a jeho ustálenej doterajšej judikatúry v tejto oblasti, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú

majetkové pomery navrhovateľa (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a 2. ak zároveň nejde o bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

42. Jednou z podmienok v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde na priznanie ustanovenia právneho zástupcu je záver ústavného súdu o tom, že „*nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti*“. Úvaha v tomto smere je výslovne na ústavnom súde, ktorý vychádza z obsahu ústavnej sťažnosti. O zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti ide v prípadoch, keď z ústavnej sťažnosti nevyplýva potreba ochrany ústavnosti, ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená alebo nie sú splnené iné podmienky požadované zákonom, ktoré nemožno odstrániť. Inak povedané, ústavná sťažnosť by bola odmietnutá, aj keby bol sťažovateľ zastúpený advokátom. Ak teda ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní uznesením odmietne ústavnú sťažnosť (§ 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez toho, aby skúmal majetkové pomery sťažovateľa (porov. MACEJKOVÁ, I., BÁRÁNY, E., BARICOVÁ, J., FIAČAN, I., HOLLÄNDER, P., SVÁK, J. a kolektív. *Zákon o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Komentár*. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2020. s. 177; porov. I. ÚS 307/2023).

43. Ústavný súd po preskúmaní obsahu ústavnej sťažnosti v jej podstatnom základe konštatuje (aj bez potreby bližšieho skúmania majetkových pomerov sťažovateľky), že nebola splnená druhá podmienka na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže v konkrétnom prípade sťažovateľky ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku, ako to vyplýva z tohto rozhodnutia (bod 1 výroku tohto uznesenia), a ani ustanovenie právneho zástupcu by na prijatých záveroch ústavného súdu nič nezmenilo. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

44. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu